

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena
Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Buşuev Vadim XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 12.12.2017 - 22.01.2018;*
2. *Instanța de apel: 12.02.2018 - 05.06.2018;*
3. *Instanța de recurs: 10.07.2018 - 13.11.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2018, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Buşuev Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 85 Cod penal la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință i s-a adăugat parțial lui Buşuev Vadim pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.07.2017, pe un termen de 6 (șase) luni închisoare, stabilindu-i definitiv lui Buşuev Vadim închisoare pe un termen de 1 (unu) an 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, la 20.09.2017, în perioada de timp de la ora 11:30 min., până la ora 11:50 min., în urma efectuării percheziției în cadrul cauzei penale nr. 2017031592, la domiciliul lui Bușuev Vadim, în apartamentul XXXXX, au fost depistate și ridicate: un aparat artizanal confecționat din două jumătăți de butelie din masă plastică cu capac de staniol, cu o substanță cenușie și un pachet de tip ziplock, cu o substanță vegetală roșietică cu miros specific, care ulterior au fost sigilate într-un plic de culoare albă.

Conform raportului de expertiză nr.34/12/1-R-5633 din 26.10.2017 în masa vegetală (0, 735 g) uscată și mărunțită de culoare roșietică, ridicată la 20.09.2017, în cadrul percheziției la adresa XXXXX, este îmbibată cu MMB(N)-BZ-F, iar în depunerile de culoare cafenie (0, 05 lg) de pe suprafața interioară a fragmentului de butelie din polimer incolor cu inscripția „JOYS1,5 1 ...”, care reprezintă partea superioară, la gura căruia se află un capac din folie de staniol găurit carbonizat, ridicat în cadrul aceleiași percheziții, este îmbibată cu MMB(N)-BZ-F, care conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea listei substanțelor stupefiate, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit precum și cantitățile acestora, se atribuie la substanțe psihotrope, iar cantitate de 0,786 constituie cantități deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *păstrarea ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de procuror și de inculpatul Bușuev Vadim.

3.1. Procurorul, a solicitat casarea acesteia, în partea ce ține de individualizarea pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului Bușuev Vadim, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, să i se aplice pedeapsa de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea ce ține de circulația drogurilor pe un termen de 5 (cinci) ani.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată inculpatului, prin cumul de sentințe, a-i adăuga pedeapsa stabilită acestuia prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.07.2017 - 1 an închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice și medicamentoase pe termen de 2 ani, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația drogurilor, substanțelor narcotice și medicamentoase pe un termen de 5 ani.

În motivare a invocat că, pedeapsa aplicată inculpatului Bușuev Vadim nu va asigura realizarea scopului procesului penal de protejare a societății și persoanei, astfel ca orice persoană, care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, precum și nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane, or, inculpatul Bușuev Vadim, anterior a săvârșit infracțiuni similare și prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.07.2017, a fost condamnat în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal la

închisoare cu suspendarea condiționată executării pedepsei, însă inculpatul nu a făcut concluziile convenite și a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune.

Acest fapt denotă atitudinea indiferentă a inculpatului față de normele de comportament în societate și față de legea penală, dar și insistența inculpatului în comiterea infracțiunilor, acesta are un sistem degradat de valori sociale, iar în asemenea circumstanțe este evident că corectarea inculpatului fără izolarea de societate nu este posibilă, iar pedeapsa aplicată față de acesta, nu va asigura conștientizarea de către inculpat a pericolului social sporit a faptei infracționale săvârșite și corectarea acestuia.

În opinia acuzării, pedeapsa stabilită inculpatului, este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art. 61 Cod penal, deoarece nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului.

3.2. Inculpatul Bușuev Vadim a solicitat, casarea sentinței și recalificarea faptei din art. 217 alin. (4) în art. 217 alin. (2) Cod penal cu stabilirea unei pedepse non privative de libertate ca urmare a recalificării faptei.

În motivare a invocat că, prima instanță nu a luat în considerare circumstanțele importante ale cauzei, precum și nu a dat o apreciere justă a circumstanțelor atenuante la aplicarea pedepsei definitive, deoarece în raportul de expertiză nr. 31/12/1 -R-5633 din 26.10.2017 este indicat că masa vegetală (0,735 g) este îmbibată cu MMB(N)-BZ-F, constituind cantități deosebit de mari, însă reieșind din lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006, la poziția II. Substanțe psihotrope pct. 13-15 sunt indicate substanțele MDMA, cu cantitatea în proporții mari, fiind până la 0,1g, contrar celor inserate în raportul de expertiză nominalizat.

În astfel de circumstanțe, în opinia inculpatului, se impune necesitatea de a recalifica fapta imputată din art. 217 alin. (4) în art. 217 alin. (2) Codul penal, și respectiv modificându-i-se și pedeapsa corespunzător.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul Bușuev Vadim, iar apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința în partea aplicării pedepsei, și pronunțată în această parte, o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care i s-a stabilit pedeapsa lui Bușuev Vadim pe art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 85 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Bușuev Vadim, pentru cumul de sentințe prin adăugarea parțială, la pedeapsa aplicată, a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2018, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a exercita activități de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executarea pedepsei închisorii aplicate Bușuev Vadim, pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani.

Bușuev Vadim a fost obligat să nu-și schimbe locul domiciliului fără permisiunea organului competent și să participe la programe probaționale și să urmeze un tratament antidrog.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Bușuev Vadim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, prin cerere a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscând săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu (f. d. 89), astfel, instanța de fond a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza art. 364/1 Cod de procedură penală.

Așadar, inculpatul a fost de acord cu învinuirea înaintată prin rechizitoriu, inclusiv și cu substanța și cantitatea de droguri păstrată de către dânsul ilegal, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, de aceea argumentele invocate de către inculpat în apelul declarat, instanța de apel le-a considerat nefondate.

Totodată, verificând legalitatea pedepsei stabilite inculpatului, contestată de către acuzatorul de stat, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de persoana inculpatului, care anterior a mai comis infracțiuni similare, fiind chiar și condamnat (f. d. 52-verso), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, însă nu a reținut că, inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată în termenul de probațiune.

Astfel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond, în temeiul art. 85 Cod Penal, urma să-I stabilească o pedeapsă principală mai mare de 1 an și 6 luni, precum și pedeapsă complementară mai mare de 3 ani, fiind menționată sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.07.2017, potrivit căreia lui Bușuev Vadim i-a fost stabilită și o pedeapsă complementară, sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice și medicamentoase pe un termen de 2 (doi) ani (f.d. 66, 67).

Din considerentele sus- indicate, instanța de apel a conchis că, apelul procurorului este întemeiat, și la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de faptul că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, precum și prezența multiplelor circumstanțe atenuante și în lipsa circumstanțelor agravante.

Totodată, a ajuns la concluzia că, în speță, este posibil aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii cu fixarea unui

termen de probațiune pentru o durată de 5 (cinci) ani, fiind obligat să nu-și schimbe locul domiciliului fără permisiunea organului competent și să participe la programe probaționale și să urmeze un tratament antidrog or, potrivit informației Dispensarului Republican de Narcologie din 12.09.2017 (f. d.53), Bușuev Vadim, din 18.03.2013, se află la evidența medicului narcolog, ca consumator de substanțe narcotice (hașiș), ceea ce în opinia instanței de apel, este perfect proporțional cu faptele comise și aceste măsuri probaționale vor duce la corectarea și reeducarea lui fără plasarea în penitenciare.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 19 iunie 2018, este atacată, cu recurs ordinar de către procuror, la 02 iulie 2018, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanță apel în alt complet de judecată.

În motivare invocă blândețea pedepsei, or, instanța de apel a ignorat prevederile art. 384 alin. (3), 394 alin. (2) pct.3) Cod de procedură penală, deoarece aplicând art. 90 Cod penal nu și-a motivat soluția în acest sens.

Astfel, consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului nu este echitabilă circumstanțelor cauzei, în situația în care inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară cu suspendarea executării pedepsei, a comis infracțiunea imputată, care se califică ca infracțiune gravă, în termen de probă.

Totodată, menționând și faptul că, inculpatul și-a educat un sistem degradant de valori sociale, nefiind angajat, fără studii finisate, astfel că activitatea criminală este preferată de către acesta în defavoarea efortului fizic sau intelectual la un loc de muncă remunerat pe baze legale.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total hotărârea atacată, menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Colegiul lărgit reține că, prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Procurorul recurent își exprimă dezacordul său cu pedeapsa stabilită inculpatului Bușuev Vadim de către instanța de apel, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, care în opinia acestuia a fost individualizată contrar prevederilor legale, or, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din materialele cauzei, Colegiul lărgit constată că, judecarea cauzei penale vizate în recursul ordinar a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală,

în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, fiind recunoscut vinovat Buşuev Vadim în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Ulterior, instanța de apel, judecând apelurile declarate de partea acuzării și de inculpat, a verificat îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată, însă a considerat că prima instanță greșit a individualizat pedeapsa și eronat a ajuns la concluzia privind executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare.

Astfel că, instanța de apel a casat sentința în partea aplicării pedepsei, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare cu majorarea termenului, totodată, ajungând la concluzia de a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii, conform art. 90 Cod penal, fixând termen de probațiune și obligându-l pe inculpatul Buşuev Vadim să nu-și schimbe locul domiciliului fără permisiunea organului competent și să participe la programe probaționale și să urmeze un tratament antidrog.

Colegul lărgit, analizând decizia recurată, constată în partea descriptivă divergențe esențiale în motivarea soluției adoptate, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, or, instanța de apel a considerat că, prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată în termenul de probațiune, aplicându-i o pedeapsă prea blândă de 1 an și 6 luni închisoare, însă, ulterior, ajunge la concluzia că: *"...fixarea unui termen de probațiune pentru o durată de 5 (cinci) ani,este perfect proporțional cu faptele comise, or, inculpatul BUȘUEV Vadim se va afla 5 (cinci) ani sub supravegherea strictă a colaboratorilor serviciului de probațiune"*, indicând că în cauza dată sunt în prezența multiplelor circumstanțe atenuante și în lipsa circumstanțelor agravante: recunoașterea vinei și căința sinceră, acordul de a fi examinată cauza în baza probelor de la urmărirea penală cu recunoașterea necondiționată a vinei, iar infracțiunea comisă de către dânsul se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit consideră necesar de a menționa că, prima instanță, la individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, și anume, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, se califică ca o infracțiune gravă, de personalitatea inculpatului, care se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza - consumator de droguri, *însă refuză tratamentul din motivul reacției medicamentului prescris*, este căsătorit și are 2 copii minori la întreținere, fiind unicul întreținător al familiei, comportamentul acestuia până și după comiterea faptei, precum și influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Tot în acest sens, prima instanță a reținut și faptul că anterior inculpatul Buşuev Vadim a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.07.2017 în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 1 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 1 an.

Astfel, instanța a considerat că, izolarea inculpatului este absolut necesară, iar termenul stabilit va asigura atingerea scopului pedepsei, care va duce la corectarea și reeducarea acestuia.

În acest sens Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Pedeapsa penală este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, și atunci când este capabilă să contribuie la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este eficientă nici pentru corectarea infractorului, nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La fel, pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie legală, or, legalitatea pedepsei constituie un aspect al principiului legalității în dreptul penal și este asigurată prin cerința art.75 alin. (1) Cod penal, care impune instanței obligațiunea de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76 – 77 Cod penal, precum și, efectele acestora prescrise în art. 78 Cod penal.

Colegiul lărgit mai menționează, că potrivit practicii judiciare constante, după efectuarea procedurii de individualizare și stabilire a duratei și quantumului pedepsei, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează să fie executată real sau reieșind din datele cu privire la personalitatea acestuia, poate fi făcută concluzia că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei stabilite vinovatului pe un termen de probațiune.

Prin urmare, instanța de apel, urma să țină cont de prevederile art. 90 Cod penal, care stipulează că, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile

săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Însă, din analiza deciziei atacate, Colegiul lărgit constată că, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia de aplicare în privința inculpatului Bușuev Vadim a instituției suspendării condiționate a pedepsei, or, potrivit sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.07.2017, inculpatul Bușuev Vadim a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, fiind suspendată executarea pedepsei pe un termen de probațiune, iar în termenul de încercare acordat de instanță, inculpatul nu a conștientizat acțiunile sale infracționale și a comis iarăși infracțiune (cauza dedusă judecării).

Mai mult ca atât, instanța de recurs reliefează și faptul că, sentința indicată supra, a fost pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală.

Reieșind din cele expuse supra și având în vedere că, anterior instanța de judecată i-a acordat inculpatului Bușuev Vadim posibilitatea reală să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, însă inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune, de aceea Colegiul consideră că, sunt întemeiate argumentele recurentului cu privire la faptul că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal a pronunțat o soluție nemotivată, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă în raport cu circumstanțele stabilite în cauză, ceea ce constituie o eroare de drept prescrisă de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de apel incorect individualizând pedeapsa stabilită inculpatului.

Astfel, Colegiul lărgit conchide că, temeiul invocat de recurent, și-a găsit confirmare la judecarea recursului, prin urmare, recursul urmează a fi admis, hotărârea atacată casată total ca fiind neîntemeiată, cu menținerea sentinței primei instanțe.

8. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui **Bușuev Vadim XXXXX**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **21 decembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor